

X6**55^e Bijbelstudie-weekend en 1^e opbouwweek 1965 door Br. Braaksma.**

Hoofdonderwerp: Het grote verlossingsplan van God in de Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de vervulling hiervan door Jezus Christus.

DEEL 4.

De Gemeente, die in Hem ontslapen is, zal dan het eerst opstaan en daarna de levenden in één punt des tijds.

Er wordt verwarring gebracht, omdat sommigen denken, dat Paulus met deze laatste bazuin uit 1 Cor.15 vers 52 de laatste bazuin uit Openbaring 11 vers 15 bedoelt. Dit is onmogelijk, want toen Paulus de brief aan de Corinthiërs schreef, bestond het boek de Openbaring nog niet, omdat de apostel Johannes op Patmos het boek de Openbaring schreef, toen hij al heel oud was en Paulus al lang onthoofd was.

Afgezien hiervan kan het ook niet, omdat hij duidelijk spreekt van een bazuin, die voor de Gemeente gaat en hij noemt die een Godsbazuin; terwijl er in de Openbaring sprake is van een heel ander soort bazuinen, die engelen blazen tot gericht en oordeel, en niet tot een opname van de Gemeente.

Bij de zevende bazuin zijn er al verschrikkelijke oordelen voorafgegaan en de zes voorgaande bazuinen; maar bij de zevende bazuin vindt iets anders plaats, want niet de Gemeente wordt dan weggenomen, maar Jezus Christus wordt tot Koning uitgeroepen! Wij moeten leren de klanken van de verschillende bazuinen te onderscheiden.

Er zijn veel bazuinen, die allen door Jezus Christus vervuld zullen worden op de dag, die komt, de dag van de triomf van het Lam.

Daarom moeten de priesters geen zilveren trompetten blazen, maar de ramshoorn.

De ram is het mannetjes-schaap en in het Midden-Oosten is dat een felle vechter voor zijn kudde.

In het boek Daniël is de geitenbok, de ram, het beeld van het Grieks-Macedonische rijk en deze ram valt met ontzettende kracht het Perzische rijk aan, stoot dit neer en vertrapt het met de voeten.

De ram is de felle vechter voor de kudde en zo is Jezus Christus het mannetjesschaap, dat overwonnen heeft en nu Zijn grote kracht gaat aanwenden om al Zijn vijanden te onderwerpen.

De koninkrijken van deze wereld zullen verbrijzeld worden en Zijn rijk van gerechtigheid zal komen. Daarom werd de shofar geblazen voor de Israëlieten, die verschillende klanken liet horen.

De Bijbel leert ons b.v. dat, als een ramshoorn één stoot geeft, dat dan de oudsten zich moesten verzamelen voor de tent van de samenkomst voor het aangezicht van God. Als twee bazuinen een stoot gaven moest heel het volk zich vergaderen.

Gaven zij een langgerekt geluid, dan moesten de strijdbare mannen zich bijeen vergaderen om ten strijde te trekken.

Zo leerde God al vroeg Israël luisteren naar de verschillende klanken.

Vandaar dat Psalm 89 zegt: *“Hoe zalig is het volk, dat uw klanken kent en hoort”*. Elke bazuinklank is dus niet dezelfde. Maar vandaag kent men ze niet en daardoor komen de verwarringen, en denkt men, dat de zevende bazuin uit de Openbaring dezelfde zal zijn als de bazuin, die bij de opname van de Gemeente zal klinken.

Als wij de klanken niet kennen, dan moeten wij in de war raken en op dwaalwegen terecht komen.

Wij willen nu iets van deze bazuinen gaan zien en wij zullen ons bepalen bij de hoofdbazuinstoten.

Er zijn in de Schrift allereerst bazuinen, die tot waarschuwing dienen voor het volk.

Ten eerste een waarschuwendende bazuin, als er plotseling een aanval van een vijandelijk leger of roversbende kwam; de wachter op de muur moest dan de bazuin blazen, opdat iedereen in de stad het wist, zodat die stad niet vernietigd werd.

Een andere alarmbazuin was, als God met Zijn oordelen kwam om te oordelen.

In Amos 3 vers 6 zien wij zo'n alarmbazuin: *“Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners opschrikken? Geschiedt er een ramp in een stad, zonder dat de HERE die bewerkt?”*

Bazuinen zijn dus aankondigingen van oordelen en rampen, en dan begrijpen wij direct, dat er geweldige rampen en oordelen van God over deze wereld zullen komen, als de dag van de bazuinen aanbreekt. Dat zijn de zes bazuinen in het boek de Openb.hfst.8-11 vers 15.

Elke keer, dat een engel bazuint, komt er een ontzettende catastrofe over deze wereld, want dit gebeurt in de dag van de wrake Gods, die ook de dag is van de toorn van het Lam en niet in deze genadebedeling.

Wij zien dus duidelijk, dat deze bazuinen alarmsignalen zijn.

In Joël 2 vers 1 staat: *“Blaast de bazuin op Sion (het aardse Sion) en maakt alarm op mijn heilige berg! Dat alle inwoners van het land sidderen, want de dag des Heren komt”*.

2.

Dit wordt vervuld, als Jezus Christus als het aanvallende Lam komt, want dan worden die bazuinen van gericht ook geblazen, en zal het tot nog toe slapende Israël wakker worden, en weten, dat de dag des Heren gekomen is.

Dit feest van de bazuinen vindt plaats tien dagen voor de grote verzoendag.

Wat wil dat zeggen?

Op de grote verzoendag is het de laatste kans, om met God verzoend te worden.

Dit geldt niet meer voor de Gemeente, want die is verzoend; maar het geldt voor Israël en de overgebleven volken. Het is de laatste kans voor een verzoening, maar door oordelen heen.

Er staat geschreven, dat alle ziel, die zich op deze grote verzoendag niet verootmoedigt, uitgeroeid zal worden. Daarom blaast de Heer tien dagen van te voren de bazuinen als een waarschuwing voor het komende oordeel van God.

Naar de evangeliebasuïn wil de wereld en Israël nu niet horen, en er wordt zelfs om gelachen. Maar dan zal God met oordelen gaan komen en zullen zij zien, dat de toorn van het Lam gekomen is, en dat er niet langer valt te spotten.

Wee degene, die zich dan niet verootmoedigt.

Daarom zijn er maar tien dagen tussen het feest van de bazuinen en de grote verzoendag; op de eerste dag van de zevende maand het feest van de bazuinen, en op de tiende dag van diezelfde maand de grote verzoendag.

Nu weten wij, dat tien het getal is, waarin God iets voleindigt.

Als God tot Egypteland komt om Israël daaruit te verlossen, dan komen er tien plagen over Farao en Egypte; en in deze tien krijgen zij de tijd om zich te verootmoedigen en te bekeren, maar dan is het afgelopen.

Als Jezus over het einde spreekt, dan zijn er tien maagden, van wie er vijf dwaas en vijf wijs zijn.

De dwazen vinden de deur gesloten en krijgen geen volgende kans meer.

Dit valse wereldsysteem krijgt aan het einde ook zijn getal tien, want het laatste wereldrijk heeft tien horens(Dan.7 vers 7, 20 en 24) en het beeld van Nebukadnezar tien tenen(Dan.2 vers 43-45), en dan komt de steen, die zonder mensenhanden losraakt van de berg, om dat hele wereldsysteem te vermorzelen, zodat er niets meer van gevonden wordt.

Daarom gaan deze bazuinen voor Israël en voor de volken van de wereld, want het zijn waarschuwingbazuinen van God, die gepaard gaan met verschrikkelijke oordelen, opdat Israël en de volken nog tot verootmoediging en bekering komen, en zij op de grote verzoendag nog met God verzoend zullen zijn, vóórdat het Loofhuthenfeest, het Duizendjarig Vrederijk, begint.

Daarom is de laatste basuïn uit Openb.11 vers 15, de zevende basuïn, waarbij uitgeroepen wordt: "*Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze HERE en aan Zijn Gezalfde*".

Nu is Jezus reeds de gezalfde Koning, maar Hij heeft Zijn Koningschap nog niet aanvaard.

Want God heeft gezegd: "*Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten*"(Ps.110 vers 1).

En bij deze zevende basuïn gaat Jezus Zijn Koningschap aanvaarden en dit betekent ook, dat alle bestaande regeringssystemen van nu door Hem vernietigd worden, omdat Hij Koning wordt over heel de wereld. Alle dictatuur, democratie, alle ismen, alle bestaande regeringen en vorstenhuizen zullen verdwijnen; want Hij zal Koning zijn en de Gemeente zal met Hem regeren.

Hij is de steen, die door de bouwlieden veracht en zijn plaats ontzegd is; maar Die komt om het wereldbeeld te vernietigen.

Als eerst zes bazuinen gegaan zijn, gepaard met vreselijke rampen, de oordelen van God, dan lezen wij bij de zevende basuïn in Openb.11 vers 15: "*En de zevende engel blies de basuïn en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze HERE en aan Zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden*".

Deze luide stemmen zijn van de Gemeente, die dan al bij Hem is. Prijst God!

Voor de Gemeente komt de dag des Heren niet op deze aarde, zoals Paulus ons nadrukkelijk in zijn brieven geleerd heeft.

Voor de Gemeente breekt de dag van Jezus Christus aan, die door de apostel Paulus scherp onderscheiden wordt, van de dag des Heren.

De dag des Heren begint met de dag van Goddelijk oordeel en wraak over Zijn vijanden, maar de dag van Jezus Christus is de dag, dat de Gemeente tot Hem genomen wordt en met Hem zal ingaan in de bruiloftsmaal.

Altijd wordt de dag van Jezus Christus betrokken bij de opname van de Gemeente in de hemel, die plaats vindt vóór de dag des Heren.

De dag van Jezus was in het Oude Testament niet bekend, terwijl wij de dag des Heren door de hele Bijbel heen vinden.

De dag van Jezus Christus is ons pas bekend gemaakt na de Pinksterdag, want het is het geheimenis aan Paulus geopenbaard, dat, zoals de Heer naar de hemel gegaan is, zo ook de Gemeente als Zijn

3.

leden, en Lichaam van hier weggevoerd zullen worden.

In Joël 2 vers 15 vinden wij nog een andere bazuin, die niet een waarschuwing betekent: *“Blaast de bazuin op Sion, heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen. Vergadert het volk, heiligt de gemeente,”* enz..

Dit is een bazuin, die oproept, dat het volk zich moet verzamelen ter verootmoediging bij de Heer om schuld en zonden te gaan belijden.

Ja, ook daar is de bazuin voor, zoals zij nú de evangeliebazuin voor ons is die ook de zondaar oproept om zich te verootmoedigen en te bekeren, en om zich met God te laten verzoenen.

Zo zal in deze dag des Heren ook nog een geweldige bazuin gehoord worden, die een oproep is, tot algemene verootmoediging voor Israël en de volken.

Dit vinden wij in Openb.14 vers 6 en 7 vermeld; want als de Gemeente weggenomen is, worden engelen gebruikt om op een heel bijzondere manier nog een eeuwig evangelie te brengen.

Van deze engelen zal een oproep uitgaan, om niet het merkteken van het beest aan te nemen, maar om zich te verootmoedigen en tot bekering te komen. Want wee degene, die het merkteken van het beest aanneemt, en wee degene, die dat beeld aanbidt; want voor hen is er geen dageraad meer, en zij zullen voor eeuwig verloren zijn.

Daarom zendt God nog een bazuin, die oproept tot verootmoediging, tot heiliging, tot vasten en rouw bedrijven.

Wij lezen ook, dat er een bazuin zal gaan, om Israël naar hun land terug te brengen. Wat is God lankmoedig en genadig, dat Hij in Zijn toornoordelen nog in ontferming Zijn volk wil gedenken.

Eerst lezen wij in Jes.26 vers 9, hoe Israël door al deze oordeelbazuinen van de dag van de wraak van God nog naar de laatste oproep van God luistert en zich verootmoedigt, omdat zij door het gewone evangelie niet te bereiken waren.

Daarom staat er in vers 9: *“Van ganser harte verlang ik naar U in de nacht, ja, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U, want wanneer uw oordelen op de aarde zijn, leren de inwoners van de wereld gerechtigheid”*.

Prijst God voor de dag van de wraak!

Nú leven wij nog in de dag van de genade, waarin God eerstelingen vergadert voor Zijn Naam, die koningen en priesters zullen zijn in alle eeuwigheid.

Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven.

Maar straks, als men op aarde de toorn van het Lam zal zien, zal men roepen: *“Bergen valt op ons”*, en als zij zich dan verootmoedigen, wil God hen nog redden.

Daarom moest Jesaja al profeteren: *“Als uw oordelen op de aarde zijn, leren de inwoners van de wereld gerechtigheid”*; want in vers 10 staat: *“Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid; hij handelt slecht in een land van recht en de majesteit van de HERE ziet hij niet”*.

Zijn de mensen niet goddeloos, terwijl God hen elke dag genade bewijst?

Zij worden hoe langer hoe bozer en de ongerechtigheid neemt hand over hand toe en daarom moeten Gods oordelen komen.

Nu gaat er nog een andere bazuin in Jes.27 vers 12 en 13: *“Maar het zal te dien dage(de dagen van Zijn oordelen) geschieden, dat de HERE de aren zal dorsen van de Rivier(de Eufraat) af tot de beek van Egypte toe(het land, dat God aan Abraham beloofde) en gij zult ingezameld worden één voor één, kinderen Israëls. En het zal te dien dage geschieden, dat er op een grote bazuin geblazen zal worden, en zij, die verloren waren in het land Assur en die verdreven waren in het land Egypte, zullen komen en zich neerbuigen voor de HERE op de heilige berg te Jeruzalem”*.

In deze tijd gaan er niet alleen waarschuwingbazuinen, oordeelbazuinen en bazuinen tot verootmoediging, maar ook een bazuin, die Israël zal inzamelen.

Wij zouden zeggen, dat wij nu al in een voorclank van die bazuin horen, maar nog gaat niet heel Israël naar het land, want nog veel Joden zitten in Amerika en vooral in de Arabische landen, maar op die dag zullen zij één voor één ingezameld worden.

Dan komt pas de grote trek naar het land, want zij moeten daar allen vergaderd worden voor Jezus' komst als Koning en Rechter.

Dit heeft Jezus gezegd in Matth.24 vers 31: *“En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere”*.

Over deze tekst is veel verwarring, want men wil deze steeds op de Gemeente toepassen, als zou de HERE Jezus Zijn Gemeente hier verzamelen voor de opname; maar dit bedoelt de Heer niet hier.

Wij moeten het Woord van de Waarheid recht leren snijden.

Jezus spreekt hier niet over de Gemeente, want in de eerste plaats was de Gemeente toen nog onbekend, maar Hij spreekt hier tot Israël.

Hij houdt deze profetische rede naar aanleiding van een vraag van Zijn discipelen, die Hem vroegen over de tempel in Jeruzalem.

Jezus zegt dan in vers 2: *“Er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden*

weggebroken”.

En verder in vers 15 zegt Hij: *“Wanneer gij dan de gruwel van de verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan”*.

Wat is dat? Het gaat hier over het afgodsbeeld, dat in de tempel van Jeruzalem zal verschijnen. Hij heeft het hier steeds over Israël en Jeruzalem.

Daarom zegt hij ook in 16: *“wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen”*, en ook, dat zij moeten bidden, dat hun vlucht niet op een sabbat valt(vers 20).

De Gemeente heeft immers geen sabbat en heeft hier geen tempel, want de Gemeente is zelf de levende tempel en voor ons is de sabbatsrust al gekomen, want wij zijn in de achtste dag, omdat wij een nieuwe schepping zijn.

Israël moet nog sabbat vieren en moet nog verzoend worden en zal dan ook in de acht komen. Dit is de één op een hoger plan; de nieuwe schepping.

Het gaat hier om de verdrukking, die Israël treffen zal.

Wij weten uit de Schrift, dat de Gemeente de “gegevene” is en dat Israël de “uitverkorene”(Psalm 105 vers 43) is.

Hij is gekomen tot de Zijnen(de uitverkorenen), maar Hij heeft de Gemeente gekregen en daarom staat er in Joh.17, het Hogepriesterlijk gebed steeds: *“Vader, die Gij mij gegeven hebt”*. Dit lezen wij tot zeven maal toe.

Dit is profetisch het beeld van Rachel en Lea.

Rachel is het beeld van Israël en Lea het type van de Gemeente.

Jakob kwam om Rachel en kreeg Lea. Rachel is het beeld van Israël en Lea het type van de Gemeente.

Rachel is veel mooier en inderdaad is Israël als volk veel mooier.

De Gemeente is niet zo mooi(want Lea heeft fletse ogen), maar wordt heerlijk door wedergeboorte in Christus. *“Ziet, wat gij waart, toen gij geroepen werd, niet vele aanzienlijken, niet vele wijzen, maar wat voor de wereld dwaas is en veracht was, dat heeft God nu uitverkoren”*(1 Cor.1 vers 26).

Wij weten, dat Jakob, nadat hij Lea als vrouw gekregen heeft, ook Rachel wilde hebben.

Zoals Jakob om Rachel kwam en daar weer zeven jaar moest dienen, zo heeft de HERE Jezus het grote werk volbracht, dat voor Israël bestemd was, maar het is geworden voor de Gemeente, de Lea, de gegevene.

Dan gaat hij eerst met Lea in het bruidsvertrek en zo wordt de Gemeente eerst ingebracht in de bruiloftszaal.

Daarna gaat Jakob dienen voor Rachel en dat is in het Duizendjarig Rijk, dat daarop volgt.

Toen Jakob voor het eerst Rachel zag, ging hij wenen en als Jezus bij Israël(Rachel) komt, moest Hij wenen en zeggen: *“Jeruzalem, Jeruzalem, hoe dikwijls heb ik u willen vergaderen gelijk een hen haar kiekens, maar gij hebt niet gewild”*.

Dan krijgt Hij Lea, de Gemeente.

Rachel is wel schoner, maar het is een bijzonder volk, maar Lea is vruchtbaarder.

Daartoe is het ook in het bijzonder Zijn Lichaam om vruchtbaar te zijn.

Laat men niet denken, dat de Gemeente opgenomen wordt, omdat zij de grote verdrukking wil ontlopen, zoals het nog wel eens voorgesteld wordt.

Het gaat niet om ons, maar opdat de HERE Jezus de beschikking krijgt over een Lichaam, dat mede de verlossing van Israël teweeg zal brengen en met Hem gaat regeren en heersen in het Duizendjarig Rijk. Zo zien zij dus een bazuin om Israël te vergaderen, een bazuin om het tot verootmoediging en bekering te brengen.

En er is nog een andere heerlijke bazuin.

Wij kunnen ons verheugen over deze bazuinen, want wij moeten Israël liefhebben.

Lea is de gegevene, maar Israël is de beminde om de wil van de vaders. Wij mogen geen ruzie maken, zoals Lea met Rachel, al is de praktijk, dat veel christenen in onmin met Joden leven.

Daarmee doen wij onze Heer pijn en verdriet, want Hij heeft Israël lief, en wij hebben de zaligheid ontvangen door haar verwerping.

Deze bazuin vinden wij in Jer.51. In vers 25 gaat het over Babel, het Babylon van de eindtijd: *“Zie, Ik zál u! gij berg van het verderf”*.

Dit Babel vinden wij terug in Openb.17 en 18, als het laatste Babylon, de grote hoer, de grote valse wereldkerk.

Het is een vals godsdienststelsel; een wijn, die een vermenging is van evangelie en allerlei heidense gebruiken.

Het is Izebel, de vrouw, die het zuurdesem heimelijk er in gedaan heeft en uitgegroeid is tot die grote hoer.

In Jer.51 vers 25b en 26 staat dan ook: *“en Ik zal mijn hand tegen u uitstrekken en u van de rotsen afwentelen en u maken tot een berg van brand, en men zal van u geen steen nemen voor een hoek, noch een steen voor fundament, want een eeuwige woestenis zult gij zijn, luidt het woord des Heren”*.

Wij kunnen verheugd zijn, dat van die prachtige afgodstempels met al hun rijkdommen en kunstwerk, waar niets dan gruwelen bedreven worden, geen steen zal overblijven.

Dan lezen wij ook in vers 27: *"Heft de banier omhoog op de aarde; blaast de bazuin onder de volken! Heiligt volkeren tegen de stad"*. Die haar moeten verwoesten.

De vervulling van deze profetie zal in Openb.17 en 18 plaats hebben.

Daar vinden wij, dat God die tien koningen van de eindtijd en de antichrist, het beest, in het hart geeft om die hoer te vernietigen.

Wat heerlijk, als er een einde komt aan het systeem van die valse wereldgodsdienst, een mengelmoes van alles, die de wereld dronken heeft gemaakt en gehoereerd heeft met de wereld, zodat men beneveld is en het waarachtige evangelie niet kent.

Vóór dat Jezus Koning wordt in het Duizendjarig Rijk en vóór dat satan met al zijn demonen in de afgrond wordt gebonden, wordt eerst Babylon verwoest, en dan klinken de halleluja's in de hemel. Nergens vinden wij in het Nieuwe Testament het woord halleluja, maar als Babylon vernietigd wordt, klinken de halleluja's (Openb.19), want die is de oorzaak, dat de volken het licht van de genade niet kunnen ontdekken.

Nu vinden wij nog een heel belangrijke bazuin, die wij eigenlijk al behandeld hebben. Het was in Israël de gewoonte, als een koning gezalfd was en zijn koningschap aanvaard had, dat de bazuin geblazen werd.

Toen koning Salomo tot Koning werd uitgeroepen; en koning Salomo is het type van Jezus Christus als vredevorst van het komende Vrederijk.

Van deze bazuin lezen wij in 1 Kon.1 vers 39: *"De priester Zadok had de hoorn met olie uit de tent meegenomen, en hij zalfde Salomo; toen blies men op de bazuin, en al het volk riep: Leve koning Salomo!"* En dit horen wij, als de zevende bazuin geklonken heeft in Openb. 11 vers 15-19; grote stemmen in de hemel van alle zaligen, die zeggen: *"De Heer heeft het Koningschap aanvaard"*. Zij juichen en jubelen.

Ziet u hierin de vervulling van de bazuin bij Salomo's aanvaarding!

Dan zijn wij bij die grote Salomo, want Jezus heeft gezegd: *"Vader de heerlijkheid, die Ik bij U heb, dat zij die ook zullen aanschouwen"*.

Er zijn nog veel bazuinen, die alle nog hun vervulling krijgen.

Wij zien hieruit dat wij goed moeten leren, welke bazuin gaat, want niet elke bazuin bedoelt het zelfde.

Er zijn waarschuwingsbazuinen, oorlogsbazuinen, gerichtsbazuinen, verootmoedigingsbazuinen, bazuinen, die het koningschap aankondigen, bazuinen, die Israël zullen vergaderen naar het land, en welzalig het volk, dat die klanken kent! De Gemeente hoort deze klanken te kennen.

Paulus zegt, dat wij bij het horen van de bazuin moeten weten, welke klank het is, want anders worden wij misleid.

In Ex.19 vers 19 vinden wij een bijzondere bazuin: *"Het geluid van de bazuin werd gaandeweg zeer sterk. Mozes sprak, en God antwoordde hem in de donder. Toen daalde de HERE neder op de berg Sinaï"*.

Als de HERE van de hemel in majesteit neerdaalt op de aarde onder Zijn volk, dan gaat de bazuin, en dat is wel de heerlijkste bazuin.

Deze dag van de bazuinen kondigt aan, dat Jezus in glorie en majesteit als Heer van de heren en Koning van de koningen zal neerdalen op de aarde, op de Olijfberg, vanwaar Hij ook opgevaren is, dan zal het Koningschap voor Hem zijn voor eeuwig.

Als Hij komt in majesteit, lezen wij in Zijn Woord, dat Hij komt met al Zijn heiligen, die tevoren al bij Hem zijn opgenomen.

Dat zegt Openb.19, als daar de hemel opengaat en Hij neerdaalt op het witte paard als de Koning van de koningen en de Heer van de heren, dan komen achter Hem, op witte paarden gezeten, de heiligende Gemeente, die Hij als eerste kocht met Zijn bloed en die Hij als loon voor Zijn kruislijden ontving.

Het is de eerste vrucht van Zijn lijden, de eerstelingen, die met Hem verenigd zijn in de bruiloftsmaal en nu niet meer Bruid van het Lam, maar Vrouw van het Lam geworden is; die ook op witte paarden achter Hem aankomen, want zij zullen ook heersen en regeren als koningen en priesters tot in alle eeuwigheid.

Dit is een kort overzicht van dit geweldige gebeuren op de dag van de bazuinen.

God geve, dat wij beter de klank mogen leren verstaan vanuit Gods Woord, en vooral het onderscheid tussen deze bazuinen mogen leren kennen, vooral de bazuin, die voor deze dag aanbreekt, de laatste bazuin voor de Gemeente hier op aarde, die ons zal oproepen tot Zijn heerlijkheid.

HET ZESDE FEEST.

De grote verzoendag.

Lezen: Lev.23 vers 26-32.

Dit feest is een heel bijzonder en merkwaardig feest, want het is door God al voor de helft vervuld geworden in Jezus Christus, terwijl de andere helft nog vervuld moet worden. Voor de Gemeente is

deze verzoendag ook voor de helft vervuld, maar voor Israël en de volken moet de volle vervulling nog komen.

Wij hebben gezien, dat er tien dagen zijn tussen het feest van de bazuinen en de grote verzoendag. Tot tweemaal toe zegt de Heer, dat dit grote feest wordt beheerst door twee dingen: de verootmoediging en de sabbatsrust.

Het eerste kenmerk lezen wij in Lev.23 vers 29: *“Want ieder, die zich op die dag niet zal verootmoedigen, zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten”*.

Wie zich in die tien dagen tussen het feest van de bazuinen en de grote verzoendag niet verootmoedigt, voor die is geen verzoening meer mogelijk.

Het tweede kenmerk van deze grote verzoendag is de sabbatsrust, zoals wij dit vinden in vers 30: *“Ieder, die enige arbeid verricht op die dag, zal ik verdelen”*.

Op de gewone sabbat mocht nooit dienstwerk verricht worden, maar toch nog wel het aller nodigste werk; op de grote verzoendag echter mocht helemaal geen werk verricht worden, en wee degene, die dan toch nog enig werk deed.

Het wil dit zeggen, dat ieder mens, die iets wil bijdragen uit eigen werken tot verzoening of tot heiliging, uitgeroeid zal worden.

God heeft ons door al deze gezette hoogtijden duidelijk laten zien, dat de mens voor zijn verzoening niets kan bijdragen, dat de mens voor zijn verlossing niets kan doen en als hij zelf daar maar iets bij wil doen, dit de hele verzoening en verlossing in de weg staat.

Wij moeten ons helemaal overgeven aan God, en vertrouwen op het werk, dat God gedaan heeft in het Lam.

Daarom wordt deze grote verzoendag beheerst door deze twee dingen: zich verootmoedigen(zondaar worden en zonden belijden), en een rust om op te houden met eigen werken, eigen best doen en uit zichzelf vroom zijn; maar gaan rusten in het werk, dat God volbracht heeft in het Lam, dat voor ons geslacht is.

Wij willen nu dit merkwaardige feest, de grote verzoendag, nader bezien, die wij uitvoerig beschreven vinden in Lev.16. Daar lezen wij de belangrijke dingen, die op deze dag plaatsvinden.

Eerst willen wij de gang en het werk van de hogepriester zien.

Op die dag mocht de hogepriester zijn mooie kleding niet aanhouden, maar hij moest beginnen dit 's morgens uit te trekken, zich te wassen en alleen een wit linnen kleding aan te trekken; want in tegenstelling tot het feit, dat geen mens enig dienstwerk mocht doen, ja, zelfs helemaal geen werk mocht doen, omdat het een totale sabbat was, zien wij, dat de hogepriester op die dag het meeste werk moest doen.

Wij weten, wie De Hogepriester is, want Hij is het eens geslachte Lam, en dat alleen het Lam dit werk kan verrichten.

De hogepriester had een geweldig werk te verrichten op die grote verzoendag.

Hij trok 's morgens al deze bijzondere dienstkleding aan voor deze dienst en dat witte linnen kleding is het beeld van Hem, Die rein en zonder zonden is, Die mens is geworden en toch waarachtig God is. Hij is de Middelaar tussen God en de mensen.

De hogepriester moest een stier nemen voor het zondoffer en twee bokken, wat wij lezen in Lev.16.

Eerst zien wij in vers 3: *“Slechts op deze wijze zal Aaron het heiligdom binnengaan met een jonge stier ten zondoffer en een ram ten brandoffer”*.

Vers 5 zegt: *“En van de vergadering van de Israëlieten zal hij twee geitenbokken ten zondoffer en één ram ten brandoffer nemen”*.

Op de grote verzoendag zien wij een stier en twee bokken ten zondoffer.

De stier in vers 6 was bestemd om verzoening te doen voor Aaron, de hogepriester en zijn huis: *“Dan zal Aaron de stier van zijn eigen zondoffer brengen en verzoening doen voor zich en zijn huis”*.

Niet voor het hele volk, want daar waren die twee bokken voor bestemd; maar de jonge stier was bestemd als zondoffer voor Aaron zelf en zijn huis, d.w.z. voor de priesters, die met hem dienden, en zijn vrouw en kinderen.

Aaron moest eerst de jonge stier offeren op het brandofferaltaar en dat bloed moest verzoening doen voor hem en zijn huis.

Hij moest het bloed in een schaal nemen, daarbij een handvol reukwerk en een pan met vuur, en daarmee ging hij van het koperen brandofferaltaar door de voorhof, door het heilige en door het voorhangsel het heilige der heiligen binnen, waarin de troon van God is, de ark van het verbond.

Hij nam het vuur, deed het reukwerk er op, zodat een wolk van het reukwerk het verzoendeksel bedekte, opdat hij niet zou sterven voor het aangezicht van de levende God, die hier troonde tussen de Cherubs(vers 11-14).

Dan moest hij het bloed van de jonge stier, die hij geofferd had, eenmaal sprenkelen op het verzoendeksel en zevenmaal op de grond daarvoor. Zo deed hij verzoening voor zich en zijn huis.

Als hij met dat werk klaar was, kwam hij het heilige der heiligen weer uit en ging terug in de voorhof en nam die bok, waarop het lot gevallen was, dat uitwees, welke bok geofferd moest worden en welke bok straks de woestijn ingezonden moest worden.

De bok, die geslacht moest worden, werd dan door de hogepriester geofferd ter verzoening van het volk, dat zich vergaderd had voor de tent van de samenkomst.

Heel Israël moest zich daar verzamelen, want wee degene, die dit niet deed, want die zou uitgeroeid worden.

De zondebok werd dus door Aaron voor het volk geslacht en met het bloed werd precies hetzelfde gedaan, als met dat van de jonge stier.

Zo deed hij verzoening voor heel het volk, waarna hij naar buiten kwam, waar het volk op stond te wachten.

Hij stond dan in de voorhof bij het koperen altaar en heel het volk keek van verre toe met spanning, want dat was voor hen het moment, dat God hun zonden weggedaan had.

Hoe wisten zij dit nu?

Aaron, de hogepriester, hief zijn handen op en aan die handen zagen zij het bloed, en dan legde Aaron zijn bebloede handen op de tweede bok en daarmee legde hij alle zonden van het volk van dat jaar op de kop van die bok, ook voor de zonden, die zij zich niet bewust geweest waren.

En deze bok werd weggezonden in de woestijn en kwam nooit meer terug.

Dit werd de bok voor Azazel genoemd. Dit komt van het Hebreeuwse woord "azal" en dat betekent "wegdoen". Azazel wil dus zeggen: steeds verder weg.

Dit wil dus voor ons zeggen, dat Jezus onze zonden van ons heeft weggedaan, zo ver het westen verwijderd is van het oosten; die keren nooit meer terug. En is dat niet heerlijk?

Want het betekent een volledige wegneming van alle zonden, zo ver, dat zij niet meer gevonden, gezien en gehoord worden.

Wat een wonderbare dienst van de hogepriester; maar wat bij Israël een afschaduwing is, heeft God in Jezus Christus vervuld en is Hij nog aan het vervullen, want Jezus Christus is de waarachtige Hogepriester naar de ordening van Melchizedek tot in alle eeuwigheid der eeuwigheden.

Aaron deed dienst in een tabernakel, die door mensenhanden gemaakt was, door Mozes en de kinderen van Israël, en die een afschaduwing was van de ware tabernakel.

Wat is dat? De voorhof is deze aarde, het heiligdom is het geweldige sterrenuniversum, en het heilige der heiligen is de hoogste hemel, waar God Zijn troon heeft tussen de cherubim van de heerlijkheid.

Nu zien wij, hoe God in Jezus Christus het eerste deel van die grote verzoendag reeds vervuld heeft, toen Jezus Zichzelf als de ware Hogepriester, als een smetteloos offer aan God gebracht heeft.

In het offer, dat Jezus gebracht heeft op het kruis van Golgotha, worden alle offers vervuld, en hoeven geen offers meer gebracht te worden.

De vrucht van dat offer van Jezus wordt het eerst gesmaakt door Zijn huis, zoals Aaron eerst de jonge stier als een zondoffer moest offeren om verzoening te doen voor zichzelf en zijn huis.

Jezus Christus echter heeft geen verzoening hoeven te doen voor Zichzelf, omdat Hij een volmaakte Hogepriester zonder zonden is, daarom, geen verzoening nodig had.

Maar in het door Hem gebrachte offer wordt allereerst het offer van de jonge stier vervuld en dat heeft Hij gedaan voor Zijn huis.

De brief aan de Hebreeën is niets anders dan de beschrijving van de vervulling van die grote verzoendag.

In hoofdstuk 3 vers 6 vinden wij: *"maar Christus als Zoon over Zijn huis. Zijn huis zijn wij, indien wij de vrijmoedigheid en de hoop, waarin wij roemen, tot het einde onverwikt vasthouden"*.

Toen Jezus op het kruis van Golgotha in de eerste plaats voor Zijn huis stierf, is Hij met Zijn eigen bloed ingegaan in het heilige der heiligen, om voor Zijn huis een eeuwige verlossing teweeg te brengen.

Dit vinden wij in Hebr.9 vers 11 en 12: *"Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwig verlossing verwierf"*.

Zo zegt ook Hebr.4 vers 14: *"Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan"*.

Ziet u nu de gang van de Hogepriester? Toen Jezus Christus de grote verzoendag ging vervullen, kwam Hij eerst naar deze aarde, de voorhof, in het reine dienstkleed en in de gestalte van een dienstknecht.

Toen kwam Hij niet in Zijn prachtige Hogepriesterlijke kledij, zoals Johannes Hem zag op Patmos, maar in een nederige gestalte. Het was in wit linnen en dat is het beeld van de geringe dienstknecht, maar zonder zonden.

Hij heeft toen bij het koperen brandofferaltair, dat is bij het kruis van Golgotha, Zichzelf als offer gebracht. Zoals het koperen brandofferaltair precies in het midden van de voorhof stond, zo noemt de Bijbel Golgotha het middelpunt van deze aarde, want Jeruzalem is de navel van deze aarde en Golgotha is precies het centrum.

De verstandelijke, natuurlijke mens zegt, dat de aarde rond is, maar de Bijbel leert ons, dat de aarde

vier hoeken heeft, zoals ook de voorhof vier hoeken had.

Nu zijn Amerikaanse geleerden tot een verbazingwekkende ontdekking gekomen door de satellieten, die geregeld peilingen verrichten, dat de aarde vier hoeken heeft, zoals de Bijbel ons dit leert.

Als zij de Bijbel geloofd hadden, zouden zij dit allang geweten hebben.

Laat u nooit in de war brengen door de menselijke wetenschap, want het zal tenslotte blijken, dat al die wetenschap dwaasheid is.

Zou God niet weten, hoe Hij de aarde geschapen heeft?

Als God zegt, dat de aarde vier hoeken heeft, dan heeft hij ook vier hoeken, wat niet wil zeggen, dat zij niet rond kan zijn, want dat is evengoed mogelijk.

Ook dit staat in de Bijbel, want Hij trekt een cirkel.

Het kruis van Golgotha is dus de vervulling van het koperen brandofferaltaar en nu heeft Jezus met Zijn eigen bloed de aarde verlaten, in de hemelen doorgedaan, het heilige, om zo te verschijnen in het heilige der heiligen bij God.

Daar heeft Hij het bloed voor Gods aangezicht gebracht en de eenmalige besprenging van Zijn bloed is voor alle eeuwigheid voldoende, om een eeuwige verlossing aan te brengen voor al onze zonden, die wij bewust of onbewust gedaan hebben, en die wij misschien nog zullen doen.

Zevenmaal moest het bloed voor de ark van de tabernakel gesprengd worden.

Wat wil dat zeggen?

Zeven is het getal van Gods totaliteit en wijst op de eenmalige besprenging voor de eeuwige verlossing, die door het bloed van Christus aangebracht is.

Zo staat onze levenswandel in verband met die zevenvoudige besprenging op de grond.

En dat is voor heel onze levenswandel vanaf het begin, dat wij de nieuwe levenswandel in Christus gaan, en totdat wij haar voleindigd hebben, is het bloed nodig om ons voortdurend te reinigen; en het bloed is ook nodig, opdat wij voortdurend een vrije toegang hebben tot de troon van de genade.

De éénmalige besprenging is voor God, omdat voor eeuwig alles weggedaan is; maar de zevenvoudige besprenging wil zeggen, dat wij voor nu en voor de hele levenswandel, die op aarde ons nog wacht, maar ook voor de eeuwige levenswandel, die komt, geen andere pleitgrond hebben, dan het bloed van het Lam, want het is op de grond gesprengd en daar wandelen wij op.

Wij kunnen God niet anders naderen, en wij ontvangen heel die heerlijkheid door het bloed van het Lam; daarom is dat bloed onze enige pleitgrond voor nu en voor de eeuwigheid.

Daarom zingt ook straks de Gemeente, als zij al opgenomen is het lied: "Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed".

De HERE Jezus is ingegaan met Zijn eigen bloed en daar is Hij nog steeds.

En hieruit zien wij, dat de grote verzoendag pas voor het eerste gedeelte vervuld is.

De hogepriester moest eerst met het bloed van de stier ingaan en verzoening doen voor zich en zijn huis, waarna hij terugkeerde in de voorhof, om dan met het bloed van de bok verzoening te doen voor het volk, om dan weer opnieuw in te gaan.

Maar de HERE Jezus is nog maar eenmaal ingegaan in het heilige der heiligen, en is daar nog steeds om verzoening te doen voor Zijn huis, want daar is Hij voor ons als Hogepriester om Zijn Gemeente klaar te maken, en wij wachten hier als Gemeente op het ogenblik, dat Hij uitkomt voor Zijn huis, opdat de verzoening voor Zijn huis geheel volbracht en de Gemeente geheel geheiligd zal zijn. Daarom verwachten wij Hem ook tot ons heil, en dat is, als Hij komt om Zijn Gemeente te halen, want dan wordt dat gedeelte van de grote verzoendag vervuld. Want dan komt Hij uit en verenigt Zich met Zijn huis, want Zijn huis is dan gelijk Hij is, zonder vlek en rimpel.

Wat gaat er dan gebeuren? Dan gaat het laatste gedeelte van die grote verzoendag in vervulling. Dan komt Hij met Zijn huis, de Gemeente, als de Vrouw des Lams, die met Hem priesters en koningen zullen zijn.

Waarvoor komt Hij? Dan zal Israël zien, in Wie zij gestoken heeft en over Hem rouw bedrijven.

Als de Hogepriester uitkomt, dan toont Hij Zijn handen en dan ziet heel het volk het bloed aan die handen en weten zij, dat nu de verzoening voor hen gekomen is.

Wat lezen wij nu in de Schrift?

Als Jezus straks komt voor Israël en de volkenwereld, vinden wij daarin: *"Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest van de genade en van de gebeden, zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over Hem een rouwklacht aanheffen"*.

Dan gaat Israël zich verootmoedigen, want dan zien zij, dat Hij Dezelfde is, Die zij eens doorstoken hebben. Zoals de hogepriester het bloed aan de handen moest laten zien, zo zullen zij het teken van de nagels zien in het lichaam van hun Heer.

Dit vinden wij nogmaals in Zach.13 vers 6: *"En als men tot hem zegt: (de hogepriester) Wat zijn dat voor wonden tussen uw armen? dan zal hij zeggen: Daarmee ben ik geslagen in het huis van mijn vrienden"* (Israël).

De vervulling van deze profetie is, dat Jezus Christus uit het heilige der heiligen met Zijn Gemeente verschijnt, en dan zal het overgebleven deel van Israël zien, in Wie zij gestoken hebben, en over Hem

rouw bedrijven en dan zal ook het bloed van Zijn offer over hen verzoening doen, omdat zij in het geloof op Hem zullen zien.

Dit is de laatste aanbieding van God, en wee de ziel, die zich op die dag niet verootmoedigt, en niet in de rust ingaat van het volbrachte werk van Jezus Christus, het geslachte Lam.

In Zacharia vinden wij verschillende profetieën, die dan in vervulling zullen gaan.

In Zach.13 vers 8 lezen wij: *"In het hele land, luidt het woord van de HERE, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven"*.

Twee derde van het hele volk van Israël zal zich dan niet verootmoedigd hebben, maar verhard blijven onder de antichrist en daarom uitgeroeid worden in grote verdrukking.

Het een derde deel zal het heilige overblijfsel, het herboren, het nieuwe Israël worden en niet de Gemeente is het nieuwe Israël.

Wat gaat er gebeuren met dat derde deel? Vers 9 zegt: *"Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen"*.

Zij worden verzoend en ook in de Heilige Geest gedoopt tot één nieuw volk, een nieuwe gemeente voor God. *"Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja, hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: Dat is mijn volk, en zij zullen zeggen: De HERE is Mijn God"*.

De Gemeente van Jezus Christus zegt, dat Hij haar bruidegom is.

En dan gaat ook Zach. 13 vers 1 voor hen in vervulling: *"Te dien dage zal er een bron ontsloten zijn voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem tegen de zonde en de onreinheid"*.

Ziet u het geweldige van die grote verzoendag en dat het tot nu toe nog maar voor een gedeelte vervuld is, want straks brengt de Heer daarmee ook pas de verzoening voor Israël aan.

In het Duizendjarig Rijk is er steeds een verkeer tussen hemel en aarde, want de HERE Jezus is dan met Zijn Gemeente koningen en priesters, en wij wonen dan in het hemelse Jeruzalem, maar ons werkterrein is op de aarde, want wij gaan niet eenmaal naar de hemel, maar komen terug en zullen op en neer gaan, want de Heer en Zijn Gemeente hebben vrije toegang bij de Vader.

Waar wij willen zijn, daar zullen wij zijn, want de mogelijkheid daartoe zal het nieuwe lichaam ons geven.

Wat een wonderbare verbinding zal dat zijn tussen hemel en aarde!

Het zal sneller zijn dan het licht en de gedachten. Dan zal ook de tweede bok de woestijn ingaan en worden alle zonden van deze aarde weggenomen, steeds verder en verder.

Als laatste moest op de grote verzoendag nog iets plaats vinden; n.l. de hele tabernakel met al zijn gereedschappen en vooral het brandofferaltaar moest opnieuw verzoend, gereinigd worden.

De hemel, het heilige der heiligen, hoeft niet verzoend te worden, want daarin is geen zonde, maar de hemelse gewesten zullen wel gereinigd worden van satan en zijn demonen, want die worden dan in de put van de afgrond geworpen.

Zo zullen de hemelse gewesten verzoend zijn en ook de aarde, die nu nog stinkend is van de zonden en van het vergoten bloed; de voorhof, de wereld en dan in het bijzonder het centrum van die voorhof, het aardse Jeruzalem met de dan daar opgerichte tempel, waarbij het kruis als een levend symbool blijft staan en zullen dan ook verzoend en gereinigd zijn.

Dit vinden wij ook in Zach.14 vers 20-21: *"Te dien dage zal op de bellen van de paarden staan:*

De HERE heilig; en de potten in het huis des Heren zullen zijn als de sprengbekkens vóór het altaar; ja, alle potten in Jeruzalem en in Juda zullen de HERE der heerscharen heilig zijn, zodat alle offeraars kunnen komen en die gebruiken om daarin te koken. En er zal op die dag geen Kanaäniet meer zijn in het huis van de HERE der heerscharen".

Zo zal er een volkomen heiliging zijn in de dienst, die dan ook voor de volkenwereld kan plaats vinden. Daarom lezen wij Zach.14 vers 4: *"zijn voeten zullen op die dag staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde"*.

En zo lezen wij in vers 5-b: *"En de HERE, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem"*.

Dat is de Gemeente. Vers 9: *"En de HERE zal koning worden over de hele aarde; te dien dage zal de HERE de enige zijn, en zijn naam de enige"*.

Zo zien wij iets van deze wonderbare verzoendag, die voor de Gemeente voor de eerste helft vervuld is; maar zij wacht nog, totdat onze Heer, als ons Hoofd, uitkomt, opdat wij met Hem zullen zijn, om verzoening aan te brengen voor Israël en de volkeren.

Wij hebben gehoord, hoe op de eerste dag van de zevende maand het feest van de bazuinen begint en op de tiende dag, de grote verzoendag, er nog een laatste bazuin gaat voor Israël en de volken.

Het is de bazuin, die uitroept verlossing voor allen, die zich willen verootmoedigen in die tien dagen en gekomen zijn. Het is de bazuin van verlossing, vrede en de aankondiging van vrijheid, een jubeljaar, dat is het Duizendjarig Rijk.

Het is een heerlijke slotbazuin, die alleen gaat voor diegenen, die zich willen laten verzoenen.

Wat is het heerlijk, dat dit alles al geschreven staat, zoals wij lezen in Lev.25 vers 8-10: *"Voorts zult gij u zeven jaar sabbatten tellen, zeven maal zeven jaren; zodat de dagen van de zeven jaarsabbatten negenenveertig jaren zijn. (Dit duidt de grote volheid aan, waar ook de zevende maand van spreekt en waarin ook Zijn Vrederijk gaat komen) Dan zult gij bazuingeschal doen rondgaan in de zevende maand op de tiende van de maand; op de Verzoendag zult gij de bazuin doen rondgaan door uw ganse land. Gij zult het vijftigste jaar heiligen en vrijheid in het land afkondigen voor al zijn bewoners"*.

Dit is het Pinksteren voor Israël en de volken, want Gods Geest zal dan uitgestort worden over alle vlees.

En dat is het Duizendjarig Rijk, want daar is geen dienst meer aan de zonde en aan de duivel, omdat deze in de put van de afgrond is.

Wat een heerlijke woorden in vers 10: *“Gij zult het vijftigste jaar heiligen en vrijheid in het land afkondigen voor al zijn bewoners”*.

Het derde deel van Israël zal dan wedergeboren zijn en door Israël gaat dan de grote volkenevangelisatie komen, en zoals de Gemeente dit met Pinksteren ontving en de oogst moest binnenhalen, zo krijgt het derde deel van Israël Pinksteren om onder de volken uit te gaan om nog een laatste oogst binnen te halen tijdens het Duizendjarig Rijk. *“Een jubeljaar zal het voor u zijn, dan zal ieder van u tot zijn bezitting en tot zijn geslacht terugkeren”*.

Het is de wederoprichting en het herstel van alle dingen, waarvan de profeten gesproken hebben. Dan zal er geen misoogst meer zijn, maar harmonie in de plantenwereld en vrede in de dierenwereld; de leeuw zal weer gewoon gras eten, zoals het was voor de zondeval en zal ook met het lam verkeren, evenals de wolf en de beer, en zij zullen geen kwaad meer doen.

De slang zal zelfs niet giftig meer zijn, want het kind zal zijn hand steken in het hol van een adder en niemand zal de ander meer enig leed doen.

De volken zullen geen oorlog meer voeren en het oorlogsmateriaal zal omgesmeed worden tot ploegen en sikkels.

De oorlogsindustrie zal vredesindustrie worden. Nu is het nog leugen en bedrog in mooie leuzen, maar onder Koning Christus, de Vrededorst, zullen de volken vrede leren en het aller heerlijkste is, dat Hij er Zelf zal zijn, die recht en gerechtigheid zal uitoefenen.

En wat een heerlijkheid, dat wij aan Zijn zijde mogen zijn, om als Zijn huis in die heerlijkheid te delen. Toen de koningin van Scheba op bezoek bij Salomo kwam, omdat zij gehoord had van zijn wijsheid en de heerlijkheid van zijn huis en tempel, was zij helemaal ondersteboven en zei: *“de helft was mij nog niet aangezegd”*.

Het was veel heerlijker dan haar gezegd was, en zij werd a.h.w. heilig jaloers, want zij wilde wel één van zijn geringste huisgenoten zijn.

Zij roemde vooral de heerlijkheid van zijn huis(de Gemeente) en van zijn dienstknechten, die dagelijks aan zijn tafel zaten.

Zo mag de Gemeente straks ook aan Zijn tafel zijn.

Laten wij ons verheugen in het heil en de heerlijke roeping, die God ons bereid heeft in Zijn Zoon Jezus Christus, dat wij het huis mogen zijn van deze Grote Hogepriester.

Als wij nu delen in Zijn lijden, vervolging, vernedering en verachting, dan zullen wij ook delen in Zijn heerlijkheid.

HET ZESDE FEEST.

Het Loofhuttenfeest.

Lezen: Lev.23 vers 33-44.

Dit feest duurt zeven dagen, waar nog een achtste dag op volgt, die de grootste dag genoemd wordt. Over dit feest hebben alle profeten geschreven, en zeker een derde deel van de Bijbel gaat over dit feest.

Het Loofhuttenfeest is een afschaduwing van het Duizendjarig Vrederijk.

Het is dus niet het eeuwige rijk van God op de nieuwe aarde.

Dit Duizendjarig Rijk kunnen wij het voorportaal noemen naar de nieuwe aarde, waar de achtste dag van spreekt, want acht is het getal van de nieuwe schepping, want dan is er een einde gekomen aan deze oude schepping.

Dan scheidt God in Christus uit deze oude aarde en hemel een nieuwe aarde en een nieuwe hemel, waar de eeuwigheids-toestand is en waar God Zelf in het midden is.

Dit Feest moesten de Joden om twee redenen vieren; ten eerste als een gedachtenis, dat God hen na de uittocht uit Egypte in tenten had doen wonen in de woestijn, veertig jaren lang.

Ten tweede was het tevens een profetisch feest, dat heen wijst naar het Messiaanse rijk, dat de Joden ook verwachten, als Israël de eerste natie op deze aarde zal worden, zoals God onder ede aan Abraham gezworen heeft: vanaf de rivier de Eufraat tot aan de beek van Egypte.

Zo groot is het rijk zelfs onder Salomo niet geweest, maar dit zal komen.

In Lev.23 vers 42 en 43: *“In loofhutten zult gij wonen zeven dagen; allen, die in Israël geboren zijn, zullen in loofhutten wonen, opdat uw geslachten weten, dat Ik de Israëlieten in hutten heb doen wonen, toen Ik hen uit het land Egypte leidde”*.

Een tent of hut is een tabernakel, dat betekent woonplaats of woning.

Daarom wordt dit feest ook wel tabernakelfeest genoemd.

Dit is een grote Godsspraak.

11.
Zoals Israël legerde in de woestijn was het een afschaduwing van het Messiaanse Vrederijk. Wij zien daar de tabernakel, waarin de HERE woonde op het verzoendeksel; en om die tabernakel woonden Mozes, Aaron en de Leviëten, en daar omheen de twaalf stammen.

Zo zal het ook in het Duizendjarig Rijk komen.

Jeruzalem ligt nu gebouwd op zeven bergen, maar deze maakt God tot één hoogvlakte door een machtig natuuringrijpen en daarop verrijst de grote volkentempel, die wij beschreven vinden in de laatste hoofdstukken van Ezechiël.

Dit zal dus de tabernakel worden, waarin de HERE Jezus van tijd tot tijd aanwezig zal zijn, want in het heilige der heiligen is de troonzaal met de troon van David, die God Hem beloofde, en Zijn Gemeente zal daar met Hem zijn.

Rondom die volkentempel wordt Jeruzalem gebouwd als tuinsteden gegroepeerd, waarin speciaal de priesters zullen wonen, zoals het ook in de woestijn was, en daar omheen de twaalf stammen, vanaf de Eufraat tot aan de beek van Egypte.

Onder Jozua heeft God ook het land verdeeld, maar in het Duizendjarig Rijk vindt er een heel andere verdeling plaats, die ook in Ezechiël beschreven is.

Elke stam krijgt een rechthoekige strook en zal gelegerd zijn, precies zoals dit in de woestijn was.

Overdag rustte de sjechina als wolkkolom en 's nachts als een vuurkolom boven de tabernakel.

Dit krijgt zijn vervulling in het Duizendjarig Rijk, als vanuit de troonzaal a.h.w. een Jakobs ladder naar de hemel zal zijn, waarlangs de Heer met Zijn Gemeente op en neer daalt. Dan zal er een beschutting zijn voor allen, die onder Zijn heerschappij staan.

Dat lezen wij in Jes.4 vanaf vers 2: *“Te dien dage zal, wat de HERE doet uitspruiten tot sieraad en heerlijkheid zijn”*. En verder in vers 3-5: *“En het zal geschieden, dat wie overgebleven is in Sion (een derde deel), overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten - ieder, die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven, wanneer de HERE het vuil van de dochters van Sion zal hebben af gewassen en de bloedvlekken van Jeruzalem daaruit zal hebben weggespoeld door de Geest van gericht en van uitdelging. Dan zal de HERE over het gehele gebied van de berg Sion en over de samenkomsten, die daar gehouden worden, des daags een wolk scheppen en des nachts een schijnsel van vlamvend vuur, want over al wat heerlijk is, zal een beschutting zijn”*.

Van jaar tot jaar zal niet alleen Israël, maar zullen ook alle volken optrekken, om de Heer daar te aanbidden. Dan gaan ook de koningspsalmen 90-100 in vervulling, die Israël zong, als zij optrokken naar Jeruzalem om de Heer daar te aanbidden.

Wonderlijk zal dat zijn, als op grote afstand die wolkkolom zal te zien zijn en de lichtzuil, die verkondigt, hoe het aardse Jeruzalem met de hemel verbonden is.

En in vers 6 staat: *“En er zal een hut zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot een schuilplaats en een toevlucht tegen stortbui en regen”*.

In Ezechiël lezen wij, hoe nauwkeurig God dit alles al geordend heeft. Dit grote tempelcomplex zal een enorme voorhof krijgen en vier poorten naar Zuid, Noord, Oost en West.

De poort, die naar het Oosten ligt, blijft gesloten, want dat is de poort, waar alleen de Heer en Zijn heiligen doorgaan en verder mag niemand daar gebruik van maken. De poort daar tegenover is de poort, waardoor al de Israëliëten in en uit mogen gaan. De poorten in het Noorden en Zuiden zijn voor de heidenen.

De dienst, die wij daar beluisteren is ook een wonderbare dienst.

Israël zal dan het volk van de grote Koning zijn. Rondom het Joodse land liggen grote woestijnen en in het land zelfs de woestijn van Judea.

Nu leert het Woord van God, dat al die geweldige woestijnen een paradijs zullen worden, want het is het herstel van alle dingen.

Het wordt een luthof, waarvan de profeten gesproken hebben, hoe de woestijn zal bloeien als een roos en hoe waterbeken zullen uitbreken, zoals de profetie van Jesaja 2 zegt in vers 2: *“En het zal geschieden in het laatste der dagen; dan zal de berg van het huis des Heren vast staan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volken zullen herwaarts heen stromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God van Jakob, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en recht spreken over machtige natiën”*.

Dit vinden wij duidelijk in Matth. 25 vers 31-46. Als de Zoon op de troon van Zijn heerlijkheid gezeten zal zijn en Hij alle volken voor Zijn troon zal vergaderen, zal Hij de schapen en de bokken scheiden. Dit woord wordt dikwijls gebruikt als laatste oordeelsdag voor ons, maar hier heeft de Gemeente niest mee te maken, want het zijn de levende volken, die hier gericht worden.

Voor de machtige natiën, die altijd de kleine volken verdrukt hebben, zullen hun macht zeer beperkt zien; want het kleinste volk zal dan het machtigste zijn en dit is in de eerste plaats Israël, dat al deze eeuwen verdrukt geworden is.

Er zal overal vrede zijn en geen oorlog meer, want Christus is Koning. Lees maar eens Psalm 72, de Koningspsalm van de tijd, dat Jezus zal regeren.

Deze heerlijke vrede zal in heel de schepping zijn, want er zullen geen vernielende orkanen of

aardbevingen, geen vernielende slagregens of overstromingen meer zijn, geen verschroeiende droogte of hitte, maar alles zal precies op tijd komen.

Het zal alles zo gezegend zijn, dat er ook geen ziekten meer in het gewas voorkomen en geen bederf aanbrengende insecten en bacillen meer zijn, omdat satan met al zijn demonen bij het begin van het Duizendjarig Rijk gebonden worden in de put van de afgrond en daar duizend jaar gevangen gehouden worden, zoals Jesaja ook profeteerde.

Het recht zal heersen en voor iedere ziekte zal genezing zijn, want Ezechiël zegt, dat van onder de troon een bron ontspringt van levend water, die door de tempel vloeit en aan de Oostkant uit de tempel te voorschijn komt en zich splitst in twee rivieren, de ene naar het Westen, die uitloopt in de Middellandse Zee en de andere naar het Oosten, die uitloopt in de Dode Zee.

Het gevolg daarvan is, dat de Dode Zee ophoudt dood te zijn. Alles gaat dan groeien en bloeien en langs die rivieren staan allerlei vruchtbomen, waarvan de bladeren tot genezing van alle ziekten zijn en waarvan vruchten tot heerlijk voedsel zullen zijn, omdat dat water uit het heilige komt.

Er zullen dan geen misoogsten meer zijn, maar viermaal per jaar zal men kunnen oogsten.

Natuurlijk zijn in dat rijk nog altijd aardse stervelingen en is er dus ook nog geboorte en dood, maar niemand zal onder de honderd jaar sterven. Maar als iemand honderd jaar oud geworden is en sterft, dan is dat, omdat hij niet de grote verzoendag houdt.

Deze grote verzoendag is geen dag van vierentwintig uur, maar, zoals nu de dag van de genade er is, die al tweeduizend jaar duurt, zó zal de grote verzoendag blijven doorgaan tijdens het Duizendjarig Rijk.

Tijdens deze duizend jaar krijgen de volken nog altijd gelegenheid om zich te verzoenen door zich te verootmoedigen.

Maar als men honderd jaar in dit rijk geleefd heeft, zodat men weet, wie Christus is, want Hij regeert en is bekend en dan toch onverzoenlijk blijft, dan zal men sterven om de zonden en gaat voor eeuwig verloren.

Wat hebben wij een lankmoedig God!

Degenen, die zich in dat rijk verootmoedigen, kunnen zo oud worden, als dat rijk duurt, n.l. wel 900 tot 1000 jaar, zoals in het begin van de schepping, omdat alles weer in een wonderbare harmonie is(Jes. 65 vers 22

).

Hoe heerlijk deze dingen ook zijn, wij willen ons nu nog bepalen bij de zin van dit Rijk.

In Joh.7 vers 2 lezen wij: *"Nu was het feest van de Joden, Loofhutten, nabij. Zijn broeders dan zeiden tot Hem: Ga vanhier en reis naar Judea, opdat ook uw discipelen uw werken aanschouwen, die Gij doet. Want niemand doet iets in het verborgen en tracht tegelijk zelf de aandacht te trekken. Indien Gij zulke dingen doet, maak, dat Gij bekend wordt aan de wereld".*

Zij profeteerden hier, wat zij zelf niet wisten. In het Loofhuttenfeest, het Duizendjarig Rijk, zal Jezus bekend worden aan heel de wereld en dan zal aan allen Zijn volbrachte werk op Golgotha en Zijn Opstanding openbaar worden. Dan is het geen geloof meer, maar dan zullen zij zien, want Hij is in hun midden.

Maar wat zegt Jezus in vers 6? *"Mijn tijd is nog niet gekomen"*.

Wat bedoelde Hij daarmee? Hij bedoelde, dat het de tijd nog niet was, dat Hij het Loofhuttenfeest moest gaan vervullen, want Hij was toen gekomen om het Pascha te vervullen.

Toch moest Hij wel opgaan naar dit Loofhuttenfeest, want Hij moest nauwlettend Gods gebod houden en driemaal per jaar moest iedere Israëliet naar Jeruzalem opgaan en wel op Pascha, Pinksteren en Loofhuttenfeest.

Jezus gaat toch op, maar in het verborgene, zoals wij dit vinden in Joh.7 vers 10, omdat Hij nog niet openlijk mocht optreden. Gaat u nu de Schrift begrijpen?

Nu vinden wij in de schaduwdienst ook uitgebeeld de diepere en ware zin van het Duizendjarig Rijk.

Niet alleen, dat dat het herstel van alle dingen is, maar Israël vierde het Loofhuttenfeest met extra lichtkandelaars, die ontstoken werden in de voorhof van de vrouwen en de priesters met lichtflambouwen door heel Jeruzalem trokken, zodat het tijdens het Loofhuttenfeest een lichtstad was. Het Loofhuttenfeest, dat vervuld wordt in het Duizendjarig Rijk, zal een tijd zijn van volheid van licht. Welk licht?

Het licht van Jezus Christus, Die als het Licht van de wereld openbaar zal komen.

Hij is nu openbaar gekomen voor ons, die in Hem geloven, maar dan zal Hij het Licht voor Israël en de overige volken zijn.

Dit is afgeschaduwd in een zevenarmige kandelaar in het heiligdom van de tabernakel, en dat was het licht voor het Oude Verbond.

Nu lezen wij in Openb.1 vers 12 en 20, dat de Gemeente een zevenvoudige kandelaar is, dus zeven kandelaren met zeven armen.

In Het Oude Testament maar één kandelaar, in de Gemeente veel heerlijker licht. Hebben wij niet veel meer licht ontvangen?

In de tempel van Salomo, die het type is van de Vredeskonink, waren tien kandelaren, dus overvloedig licht.

Dit wil zeggen, dat in het Duizendjarig Rijk, waar Jezus Zijn volkentempel bouwt met nog meer licht, omdat Hij Zelf het Licht van de wereld en van de schepping is, komt Hij op de troon van David in die volkentempel openbaar met heel Zijn Gemeente; want als Hij openbaar zal worden, zullen wij met Hem geopenbaard worden (Col.3 vers 4).

Nu is de Gemeente een verborgenheid, maar straks als Jezus geopenbaard wordt, dan zullen wij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid en dan zal men in ieder lid van Zijn Gemeente Christus aanschouwen.

Wij lezen dit in Jes.32 vers 1-3: *“Zie, een koning zal regeren in gerechtigheid(Jezus Christus) en vorsten zullen heersen naar het recht(de Gemeente); en ieder van hen(niet alleen Christus, maar al de leden van Zijn Lichaam) zal zijn als een beschutting tegen de wind en als een toevlucht tegen de stortbui, als waterstromen in een dorre streek, als de schaduw van een machtige rots in een dorstig land. Dan zullen de ogen van wie zien niet meer verblind zijn”.*

Dan is het Licht er in al zijn volheid.

Ook spreekt hiervan Obadja 21: *“Verlossers(meervoud) zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het koningschap zal zijn aan de HERE”.*

De Oude Vertaling zegt: *“Heilanden”.*

Er is dan niet één Heiland, maar Heilanden; niet één Verlosser, maar verlossers; het is Christus vermenigvuldigd in Zijn Gemeente.

Van Jeruzalem wordt ook gezegd: *“Wordt verlicht, want zie, uw licht komt”.* Het is een volheid van licht en dan zullen alle volken bij dit licht gaan wandelen in het aardse Jeruzalem en straks in de eeuwigheid in het hemelse Jeruzalem.

Op het Loofhutenfeest werd elke dag ook water geschept uit de beek Kedron, naar boven gedragen en bij het altaar uitgegoten onder geweldige feestvreugde.

Zo stroomde het water door de straten van Jeruzalem weer terug naar beneden en dit in het bijzonder op de laatste dag van het feest.

Als Jezus dit ziet, gaat Hij op de laatste dag van het feest daar staan en zegt: *“Wie dorst heeft die kome tot Mij. Wie in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien”.*

Hiermee heeft Jezus al aangekondigd, dat ook dit water door Hem vervuld wordt, want water is het beeld van het Woord van God en van Gods Geest.

In het Duizendjarig Rijk zal er niet alleen een volheid van licht zijn door Christus en de Gemeente, maar ook een volheid van de rechte Woordverkondiging en van de werking van Gods Geest, waarvan de profeten hebben moeten profeteren.

Jesaja zegt in 9 vers 9: *“Men zal geen kwaad doen, noch verderf stichten op heel mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken”.*

Zoals op de bodem van de zee geen droog plekje te ontdekken is, zo zal in het Duizendjarig Rijk geen plekje meer op aarde zijn, dat niet vol is van de kennis des Heren.

Deze profetie vinden wij ook in Hab.2 vers 14.

Twee profeten hebben het moeten zeggen en bij de mond van twee of drie zal elke zaak vaststaan.

Ook in Jes.12 vers 3 staat: *“Dan zult gij(Israël) met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils”.*

Dat is niet het natuurlijke water uit de beek Kedron, maar het water des levens.

Alle mannen van Israël zullen uitgaan als zendingsvolk, als priesters, en de vreemdelingen, de heidenen moeten om de beurt a.h.w. corveedienst doen om Israëls kudde te weiden en hun akkers en wijngaarden te bewerken(Jes.61 vers 3-6), opdat alle Israëlieten vrij komen om voor de zending uit te gaan en het heil te verkondigen aan de verste streken.

Dan zullen tien heidenen de slip van een Joodse man grijpen en zeggen: *“Wij gaan met u naar Jeruzalem, want de HERE is aldaar(Zach.8 vers 23)”.*

Ook Jes.25 vers 6-8 zegt iets van deze heerlijkheid: *“En de HERE der heerscharen zal op deze berg voor alle volken een feestmaal van vette spijzen aanrichten, een feestmaal van belegen wijn(Hierin zien wij het bloed van Jezus en de vette spijzen zijn het type van Zijn lichaam). Van mergrijke, vette spijzen, van gezuiverde, belegen wijn. En Hij zal op deze berg de sluier vernietigen, die alle natiën omsluiert, en de bedekking, waarmee alle volken bedekt zijn. Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen”.*

Dit zijn allemaal geweldige dingen: een volheid van licht, een volheid van Woordverkondiging en Geest, zodat allen de boodschap horen zullen.

Dit deed Israël ook, want hoor maar wat God aan Israël verordineert.

In Deut.31 vers 10-13-A vinden wij: *“En Mozes gebod hun: Na verloop van zeven jaar, op de bepaalde tijd van het jaar van de kwijtschelding, namelijk het Loofhutenfeest, wanneer heel Israël opgaat om voor het aangezicht van de HERE, uw God, te verschijnen, op de plaats die Hij verkiezen zal, zult gij deze wet ten aanhoren van heel Israël voorlezen. Roep het volk tezamen, mannen, vrouwen en kinderen, ook de vreemdeling, die in uw steden woont, opdat zij er naar horen en de HERE, uw God, leren vrezen en al de woorden van deze wet naarstig onderhouden, en opdat hun kinderen, die er niet van weten, het horen”.* Wat een genade! Het is het feest van de volheid.

Nu is er nog een andere volheid. Er is ook een volheid van vruchten, want Loofhutenfeest was tevens het laatste oogstfeest.

Dan werd de vruchtenoogst en de wijnoogst binnengehaald.

De vruchtenoogst, die zeer overvloedig zal zijn, is het beeld van allen, die nog tot verzoening komen

uit Israël en de volkenwereld; maar de wijnoogst is het beeld van hen, die verloren zullen gaan en vertrapt worden in de persbak van de gramschap van God (Openb.14 vers 19 en 20).

Over het Loofhutenfeest lezen wij in Deut.16:13-16: *"Het Loofhutenfeest zult gij zeven dagen vieren, wanneer gij de opbrengst hebt ingezameld van uw dorsvloer en van uw perskuip. Gij zult u verheugen op uw feest, gij met uw zoon en uw dochter, uw dienstknecht en uw dienstmaagd, met de Leviet, de vreemdeling, de wees en de weduwe, die binnen uw poorten wonen. Zeven dagen zult gij feest vieren ter ere van de HERE, Uw God, op de plaats, die de HERE verkiezen zal; want de HERE, uw God, zal u zegenen in heel uw oogst en in al het werk van uw handen, zodat gij waarlijk vrolijk kunt zijn"*.

Wij weten reeds, dat Israël zijn eigen land niet meer zal bewerken in het Vrederijk.

Deze tekst uit Deuteronomium slaat op een natuurlijke oogst, die ook overvloedig is; maar het beeldt die zendingsoogst uit, als Israël niet voor niets zal uitgaan, omdat zij vrolijk kunnen zijn, omdat hun arbeid zeer gezegend zal worden.

Wij lezen hiervan in Zach.14 vers 16: *"Allen, die zijn overgebleven (door de gerichten van het feest van de bazuinen) van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, de HERE der heerscharen, en het Loofhutenfeest te vieren"*.

Wij zien hier duidelijk uit, dat tijdens het Loofhutenfeest de HERE Koning is, en alle volken ieder jaar optrekken om zich neer te buigen voor de Koning.

En vers 17 zegt: *"Maar wie uit de geslachten van de aarde (niet van Israël, want dat is dan wedergeboren) niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, de HERE der heerscharen, neer te buigen, op hem zal geen regen vallen."*

Dan krijgen zij plaag en straf en onbekeerde mensen zullen tenslotte ook de dood ondergaan, zoals wij dit vinden in Jes.66 vers 15 en 16.

In dit Duizendjarig Rijk, het Loofhutenfeest, zal er ook een volheid van vrede zijn.

Dan zal nog menig gebed verhoord worden. Toch is het nog maar het voorportaal voor de eeuwige heerlijkheid, hoewel het op zichzelf al machtig en groot is.

In Num.29 vers 12 wordt ook nog iets gezegd, wat zeer belangrijk is over de offeranden, die op het Loofhutenfeest gebracht moesten worden: *"En op de vijftiende dag (de eerste dag van het Loofhutenfeest) van de zevende maand zult gij een heilige samenkomst hebben, gij zult generlei slaafse arbeid verrichten; dan zult gij zeven dagen feest vieren voor de HERE:*

Gij zult een brandoffer brengen, een vuuroffer, een lieflijke reuk voor de HERE: dertien jonge stieren, twee rammen, veertien eenjarige schapen, gaaf zullen zij zijn, en het bijbehorend spijsoffer enz.". En in vers 15: *"en één geitenbok als zondoffer enz."*

Er is in Israël geen feest, waarop zoveel offers gebracht werden als op het Loofhutenfeest en wat wil dat zeggen?

In het Duizendjarig Rijk is er niet alleen een volheid van Licht, van Woordverkondiging en een werking van Gods Geest, van vruchten en vrede, maar ook een volheid van het offer, en dat duidt op het offer van Christus.

Nooit zal het offer van Christus zo gezien worden door de volken als dan.

In de volkentempel, door Ezechiël beschreven, zal het wedergeboren Israël, tot priesterdienst geroepen, weer schapen, stieren en bokken offeren.

Dit klinkt ons vreemd in de oren en toch is het niet vreemd.

Voor het kruis heeft Israël altijd schuld-, zond-, brand- en vredeoffers gebracht, die een heen wijzing waren naar het ene offer, dat komen zou. En in het Duizendjarig Rijk zijn zij een terugwijzing naar het eens gebrachte offer.

Wij kunnen ons afvragen, of dit offeren nu wel in dat Vrederijk thuis hoort?

Hiervan staat geprofeteerd, dat de schapen en de rammen als een welgevallig offer op het altaar zullen komen. (Jes.60:7)

Wij hoeven ons daar niet over te verwonderen, want in die tijd hebben de dieren een andere aard gekregen. Alle volken zullen daar duidelijk de prediking krijgen van het offer van Christus en velen zullen mede daardoor nog verzoend worden.

Gedurende het Loofhutenfeest woonde Israël in loofhutten, in tenten, en niet in gesloten huizen.

De Heer had hen ook bewaard in de woestijn voor de vijand, en voor de wilde dieren, zo zal het ook zijn in het Duizendjarig Rijk.

Er zal geen oorlog en geen vijand meer zijn en de wilde dieren zullen geen kwaad meer doen, omdat zij niet meer wild zijn, want zij eten weer plantaardig voedsel.

Vooraf moet het ons treffen, dat zij die zeven dagen vrolijk moesten zijn en zich moesten verheugen in de HERE, hun God, want het Duizendjarig Rijk zal een heerlijk Rijk zijn vol vreugde onder de gerechtigheid van Koning Christus.

Geen ziekte zal er meer zijn, want er is voor alles genezing, verkondiging van alles en het recht heerst en toch is het nog maar een voorsmaak van de eeuwige heerlijkheid.

Daarom lezen wij, dat dit Loofhutenfeest ook nog een achtste dag heeft.

Deze achtste dag werd de allergrootste dag van het Loofhutenfeest genoemd.

Dan zijn de zeven dagen ten einde, ook voor deze oude aarde en geeft de achtste dag ons de nieuwe schepping. Wij mogen nu al in de acht zijn, besneden naar het hart, maar dan breekt de acht ook aan voor de oude aarde en hemel en zullen door God a.h.w. herschapen worden tot een nieuwe aarde en een nieuwe hemel, waarop geen dood meer zal zijn. Prijst God!

Daar is ook geen zondaar meer, want aan de afsluiting van het Duizendjarig Rijk is het laatste oordeel gevallen voor de grote Witte Troon en zullen allen, die ongehoorzaam waren een eeuwige straf hebben met de duivel en zijn demonen en in de poel van het vuur geworpen zijn.

Dat is de achtste dag, die geen einde heeft en waarin God alles in allen is.

Op die nieuwe aarde zal het hemelse Jeruzalem neerdalen, waar God met het Lam eeuwig in zal tronen en de Gemeente in alle eeuwigheid der eeuwigheden koningen en priesters zullen zijn.

De volken, die zalig zullen geworden zijn, zullen in die stad hun heerlijkheid brengen.

Mij werd de vraag gesteld, als die grote verzoendag voor de levende volken is, hoe moet het dan met hen, die gestorven zijn?

Het antwoord is niet zo moeilijk. Wie worden voor de eeuwigheid behouden? Allen, die Jezus Christus aannemen en aanvaarden. Wie gaan uiteindelijk verloren? Allen, die het Lam bewust verwerpen.

Dit is duidelijk. Maar om het Lam aan te nemen of te verwerpen, moet men het Lam juist gepredikt krijgen. Het Lam aannemen of verwerpen, houdt in, dat men of het licht liefheeft of de duisternis, dat men de waarheid liefheeft of de leugen, dat men de gerechtigheid liefheeft of de ongerechtigheid.

Jezus zei al in de dagen, dat Hij hier op aarde was tot de vrome Schriftgeleerden in Joh.3: *"Gij wilt tot Mij niet komen, omdat gij de duisternis liever hebt dan het licht"*.

Nu wordt het heel eenvoudig, God in Christus is een kenner van de harten en voor Hem is niets verborgen.

Voor Hem is ieder schepsel naakt en openbaar, want Hij doorziet ons, en scheidt vaneen geest en ziel(Hebr.4 vers 12 en 13). Dat kunnen wij niet en daarom komt aan ons het oordeel niet toe; maar Hij oordeelt.

Inderdaad zijn er veel volken, die op de aarde geleefd hebben van het begin tot het Duizendjarig Rijk, die nog nooit de rechte prediking gehoord hebben en misschien zelfs nog nooit iets van Jezus gehoord of geweten hebben. Maar dit maakt voor God weinig uit, want die mens heeft in zijn aardse leven, in de werken die hij gedaan heeft al getoond, of hij de duisternis of het licht liefheeft.

Als iemand het licht liefheeft en het ware Licht geopenbaard krijgt, zal hij natuurlijk de HERE Jezus liefhebben. Maar de mens, die de duisternis liever heeft dan het licht, wil Jezus niet.

Een ieder uit de volken, die in volslagen heidendom leven, kent God en voor Hem is het duidelijk, of die mens het licht zoekt of de duisternis.

Een mens kan in de duisternis zijn, maar God weet, waarom die mens daarin is, of hij gebonden is en niet anders kan, maar toch innerlijk het licht liefheeft; of dat hij in die duisternis is, omdat hij die duisternis liefheeft. Daarom komen zij straks in het eindoordeel allemaal voor de grote Witte Troon en worden zij geoordeeld naar hun werken.

Zij leven misschien in volslagen duisternis, zoals ook Israël nu het licht niet ziet.

Dan gaan de boekrollen open en zoals wij alles, wat gesproken is op de bandrecorder hebben vastgelegd en kunnen laten horen; zo heeft God de volmaakte bandrecorder, waarop alles vastligt bij God, van ieders gedachten, werken en daden.

Dit is mogelijk, zoals wij hoorden van een goddeloos man, die te water geraakt was en vlak voor de verdrinkingsdood in enkele seconden zijn hele leven als een film voorbij zag gaan.

In die korte tijd liet God hem zien, hoeveel kansen hij voorbij had laten gaan, waarin hij God had moeten aanvaarden; en nu nog door Gods genade aanvaarden kon.

Als de boekrollen worden geopend, zal ieder mens, vanaf het ogenblik, dat hij tot dit leven kwam, tot het einde van dit leven, daarvan a.h.w. een complete film hem worden getoond.

Denk niet, dat dat oordeel voor de Witte Troon over al die mensen, erg lang zal duren; want al heeft men hier honderd jaar geleefd, dan kan God dat leven in de tijd van één seconde laten zien, want Hij kan honderd jaar maken als één seconde en één seconde kan Hij maken tot duizend jaar, want daar is Hij God voor.

Wij zullen niet voor die Witte Troon verschijnen, maar allen, die niet van Christus zijn, zullen daar moeten verschijnen.

Dan is het duidelijk voor Hem, die op de Troon zit en duidelijk voor die persoon zelf, of hij, ondanks het feit, dat hij in de duisternis geleefd heeft, omdat hij toch de liefde heeft gezocht en de waarheid; en dan zal hij toch geschreven staan in het boek des levens van het Lam(Openb.21 vers 27).

Het klinkt ons misschien wat vreemd in de oren, maar ik geloof niet, dat allen, die voor de Witte Troon komen, verloren zullen gaan, want dat zegt de Schrift niet. Diegenen gaan verloren, die het licht en de waarheid haten, want daardoor haten zij Jezus, want Hij is het Licht en de Waarheid.

Maar denk erom, dat allen, die hier het evangelie gehoord hebben, hebben hier ook de beslissing voor Jezus te nemen, want wie hier bij de verkondiging van het evangelie, Jezus afwijst, voor die blijft geen kans over.

Maar voor hen, die in duisternis zijn, over diegenen zal de Heer het oordeel hebben, dat Hem alleen toekomt, en dat zal een rechtvaardig oordeel zijn.

Hij weet, omdat Hij de kenner der harten is, dat, als die mens Jezus gepredikt of geopenbaard gekregen zou hebben, hij niet met vreugde de Heer had aangenomen.

Dat oordeel zullen wij maar rustig aan God en de HERE Jezus overlaten, want dat is onze zaak niet.

Onze zaak is nu hier, dat, als wij het evangelie horen, wij dit niet afwijzen, maar ons buigen en verootmoedigen voor Hem, die ons nu geopenbaard geworden is.

Prijst Zijn Naam!

16 * , -